

Dankjewel voorzitter

Jammer dat wij nog terug moeten toekomen op de toezeggingen van de wethouder. Op 2 juni heeft Weert Lokaal een motie ingediend die het helaas niet heeft gehaald. U heeft toen het vertrouwen gekregen van de meerderheid van raad. Uw toezegging toen was dat er voortvarend te werk zou worden gegaan met het oppakken van de woonwagenaanplaatsen in Weert. Het verbaast Weert Lokaal dan ook dat wij op 18 sept jl. een brandbrief hebben ontvangen van belanghebbenden. Wij verzoeken u dan ook dringend opheldering te geven op de volgende vragen.

1. Concrete Stappen

De bewoners wachten al sinds 2018 op de uitbreiding van hun locatie. Kunt u een concreet tijdspad schetsen met daarin de specifieke stappen die de gemeente ****binnen de komende drie maanden**** zal zetten om tot een besluit over de uitbreiding te komen, zoals geëist in de brief?

2. Verantwoordelijkheid

Waarom blijft de gemeente de verantwoordelijkheid voor de vertraging doorschuiven naar woningcorporaties, terwijl de bewoners stellen dat een groot deel van hen een koopstandplaats wenst en dus niet afhankelijk is van de sociale huursector? Kunt u toelichten waarom de intentieverklaring voor de sociale huursector nog steeds niet is ondertekend?

3. Inzet Rijksmiddelen

Kunt u rechtvaardigen waarom de RHA-subsidie van €5.000 per standplaats, bedoeld voor het realiseren van ****nieuwe**** woonruimte voor aandachtsgroepen, is ingezet voor onderhoud en vervanging van bestaande wagens in plaats van voor de broodnodige uitbreiding van standplaatsen? Hoe verhoudt deze keuze zich tot het doel van de regeling en het gemeentelijk beleidskader uit 2018?

4. Verloren Kansen

Door het uitblijven van actie sinds 2018 zijn de uitbreidingsmogelijkheden rondom de Weijerbeemd nagenoeg verdwenen door andere bouwprojecten. Welke concrete locaties heeft de gemeente nu nog op het oog om het structurele tekort aan standplaatsen, dat al sinds 1994 speelt, op te lossen?

5. Beleidsuitvoering

Het Rijk en het College voor de Rechten van de Mens hebben duidelijk gemaakt dat een 'uitsterfbeleid' verboden is en dat gemeenten moeten zorgen voor voldoende standplaatsen. Hoe garandeert u dat uw huidige aanpak geen voortzetting is van dit beleid in een andere vorm, gezien er al zeven jaar geen enkele concrete stap is gezet?

Begrijpt u dat woonwagenaanplaatsers zich machteloos voelen als ze zolang moeten vechten voor een woonwagenaanplaats, terwijl wij als gemeente ons inzetten voor een huis en thuis voor iedereen?"